

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/22/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223201556
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1223201556.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členiek senátu JUDr. Evy Mészárosovej a Mgr. Zity Leimbergerovej, v právnej veci žalobkyne: A. V. T. J. K. Í. A. H. V. Á., Z. L. XX.X.XXXX, K. B. B., Š. Č. XX, zastúpená spoločnosťou: Advokátska kancelária Siman Hrubčín, s.r.o., IČO: 50 454 242, Bratislava, Wolkrova č. 2, za ktorú koná Mgr. Martin Siman, proti žalovaným v 1. rade: F. D. J. V. T. E. A. H. V. D. Č., Z. L. XX.X.XXXX T. V. X. J.: T. V. T. E. A. H. V. D. Č. H. V. Á., Z. L.T. XX.X.XXXX, H. B. B., Q. Č. XX, obaja zastúpení spoločnosťou: Procházka & partners, s.r.o., IČO: 36 854 948, Bratislava, Búdkova č. 4, za ktorú koná doc. JUDr. Radoslav Procházka <https://www.orsr.sk/hladaj_osoba.asp?PR=Proch%E1zka&MENO=Radoslav&SID=0&T=f0&R=1>, PhD., JSD., o určenie práva nájmu k pozemku, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 28. novembra 2023, č. k. B2-54 C 16/2023-141, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 28. novembra 2023, č. k. B2-54 C 16/2023-141, potvrdzuje.

II. Žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.1. Mestský súd Bratislava IV uznesením zo dňa 28.11.2023, č. k. B2-54 C 16/2023-141, zastavil konanie a žalovaným proti žalobkyňi priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 159 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) tým, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 6.4.2023 domáhala vydania rozsudku, ktorým by súd určil, že žalobkyňa je nájomcom pozemku parcelné č. CKN XXXX s výmerou 483 m2, záhrada, evidovaného na liste vlastníctva č. XXX, okres Bratislava II, obec: BA-m.č. X. B., katastrálne územie X. B. (ďalej „pozemok“), na základe zmluvy o nájme pozemku uzatvorenej dňa 17.10.2017 medzi žalobkyňou ako nájomcom a Mestskou časťou Bratislava - Podunajské Biskupice ako prenajímateľom, ako aj náhrady trov súdneho konania. Uviedol, že na Mestskom súde Bratislava IV prebieha medzi sporovými stranami konanie vedené pod sp. zn. B2-29 C 29/2020, o vypratanie nehnuteľnosti (pozemku), pričom na strane žalobcov vystupujú žalovaní v 1. a 2. rade a žalobkyňa je v tomto konaní žalovanou. Žalovaní v 1. a 2. rade sa v postavení žalobcov domáhajú vypratania pozemku, ku ktorému sa žalobkyňa v tomto konaní domáha určenia, že je jeho nájomcom. Aplikujúc závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 8 Cdo 125/2016, zo dňa 22.2.2017 uzavrel, že v konaní o vypratanie pozemku vedenom tunajším súdom pod sp.zn. B2-29 C 29/2020, bude súd riešiť ako predbežnú otázku, či nájomný vzťah trvá, resp. či bola nájomná zmluva platne ukončená. Konanie o vypratanie je súčasne konaním na splnenie povinnosti, preto vytvára prekážku litispendencie pre konanie o určenie, či tu právo je. Pokiaľ žalobkyňa zastáva názor, že nájomný vzťah nezanikol a nie je daný dôvod na vypratanie nehnuteľnosti, môže uvedené tvrdiť ako procesnú obranu v konaní o vypratanie pozemku. Mal za to, že skutočnosť, že súd prvej inštancie prerušil konanie o

vypratanie pozemku nie je dôvodom, pre ktorý by v prejednávanej veci nemal konanie zastaviť, nakoľko po právoplatnom skončení v právnej veci B2-54 C 16/2023 bude konanie o vypratanie pokračovať. Súčasne, pokiaľ súd zistí v konaní prekážku litispendencie ako tzv. negatívnej podmienky v konaní, je jeho povinnosťou konanie zastaviť, a to v ktoromkoľvek štádiu konania, pričom Civilný sporový poriadok neobsahuje žiadnu výnimku z tejto normy. Zároveň nestotožniac sa s názorom právneho zástupcu žalobkyne prezentovanom na pojednávaní dňa 28.11.2023 konštatoval, že pre krátkosť času považoval za účelné nariadené pojednávanie uskutočniť a umožniť stranám, aby sa vyjadrili, hoci s ohľadom na charakter prekážky litispendencie tak nebol povinný postupovať a naopak bol oprávnený konanie zastaviť aj bez toho, aby sa vo veci uskutočnilo pojednávanie, pričom žalobkyňa (právne zástupenej) zabezpečil právo vyjadriť sa ešte nad rámec zákona.

1.2. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil právne ustanovením § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že zastavenie konania zavinila žalobkyňa tým, že žalobu podala medzi tými istými stranami sporu a o tom istom predmete konania, pričom si musela byť vedomá, že je vedené skôr začaté konanie o vypratanie pozemku.

2. Proti tomuto uzneseniu v celom jeho rozsahu podala včas odvolanie žalobkyňa v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b), f), h) C.s.p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej mier, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) dôvodiac tým, že napadnutým rozhodnutím jej bola odopretá súdna ochrana, ktorej sa domáhala z dôvodu právnej neistoty, ktorej čelí už od okamihu zmeny vlastníctva dotknutého pozemku a jeho nadobudnutia žalovanými. Zo žaloby o vypratanie nehnuteľnosti v konaní vedenom pod sp. zn. B2-29 C 29/2020 nepochybne vyplýva, že je podaná z dôvodu, že vlastníci pozemku (v tom konaní žalobcovia) nie sú zmierení so skutočnosťou, že k ich pozemku existuje právo nájmu, ktoré ako vlastníci ukončili výpoveďou bez uvedenia dôvodu, hoci z opisu skutkového stavu je zrejmé, že dôvodom výpovede je zmena vlastníctva nehnuteľnosti. V konaní vedenom pod sp. zn. B2-29 C 29/2020 o splnenie povinnosti súd síce vyrieši prejudiciálnu otázku týkajúcu sa platnosti skončenia nájmu, ale jej vyriešenie nevyrieši súčasne právnu neistotu žalobkyne vyplývajúcu zo zmeny vlastníctva pozemku v priebehu trvania nájomného pomeru za stavu, keď nový vlastník, resp. právny nástupca prenajímateľa nájomný pomer neuznáva nielen pre jeho zánik výpoveďou, ale aj z dôvodu tvrdenej neplatnosti zmluvy o nájme. Podstatou a dôvodom žaloby o určenie práva nájmu je vyriešenie základnej spornej otázky, či právo nájmu existuje alebo nie, čo môže byť vyriešené len právoplatným výrokom rozhodnutia. Vyriešenie prejudiciálnej otázky totiž nie je obsahom výroku rozhodnutia vo veci samej, iba jeho odôvodnenia, pričom účinky právoplatnosti výroku nie je možné rozšíriť na odôvodnenie rozhodnutia. Zastavením konania súd porušil právo žalobkyne na spravodlivý proces tým, že jej neposkytol súdnu ochranu, o ktorú žiadala podaním určovacej žaloby z dôvodu právnej neistoty tak, ako je vyššie uvedené, pričom iba rozsudok o určenie práva nájmu je spôsobilý túto neistotu odstrániť. Potvrdila, že totožnosť strán sporu v oboch konaniach je nepochybne daná, avšak totožnosť predmetu sporu je daná iba čiastočne. V konaní vedenom pod sp. zn. B2-29 C 29/2020 (o vypratanie nehnuteľnosti) žalobca odôvodňuje žalobný návrh nielen skončením nájmu výpoveďou, ale aj neplatnosťou zmluvy o nájme. Žalobkyňa s odvolaním sa na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 280/2010 má za to, že totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t. j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode. Podmienky totožnosti účastníkov konania a totožnosti predmetu konania musia byť splnené súčasne. Súd prvej inštancie pri rozhodnutí neprihliadol na skutočnosť, že žalovaní v inom, skôr začatom konaní, odôvodňujú žalobou uplatnený nárok na splnenie povinnosti aj neplatnosťou zmluvy o nájme, nielen ukončením nájomného vzťahu na rozdiel od žaloby, ktorú podala, teda na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázala tiež na to, že uznesením č. k. B2-29 C 29/2020-159, zo dňa 18.10.2023, bolo konanie o vypratanie nehnuteľnosti prerušené do právoplatného skončenia konania vedenom pod sp. zn. B2-54 C 16/2023 z dôvodu, že rozhodnutie o určenie práva nájmu k pozemku v tomto konaní má podstatný význam pre rozhodovanie súdu v konaní o vypratanie predmetnej nehnuteľnosti, pričom však nie je možné rozhodnúť o vypratání nehnuteľnosti, kým sa medzi sporovými stranami nevyrieši otázka určenia práva nájmu k nej. Navrhla odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie; žiadala o priznanie náhrady trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Žalovaní v 1. a 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedli, že ani z priebehu konania a dokonca ani z obsahu odvolania nevyplýva žiadne porušenie procesných práv žalobkyne, ktorá neuviedla ani žiadne nesprávne skutkové zistenia mestského súdu (za skutkové zistenie nesprávne označuje právne posúdenie totožnosti predmetu konania zo strany mestského súdu). Jediný odvolací dôvod, ktorý sa žalobkyňa pokúša preukázať sa týka údajne nesprávneho právneho posúdenia podmienok pre zastavenie konania z dôvodu litispendencie. Danosť tohto odvolacieho dôvodu odôvodňuje tým, že skôr začaté konanie o žalobe na vypratanie údajne nie je spôsobilé odstrániť stav právnej neistoty medzi sporovými stranami a naopak tento stav je spôsobilý odstrániť len konanie, ktoré mestský súd (súd prvej inštancie - poznámka odvolacieho súdu) zastavil. Táto skutočnosť má podľa žalobkyne vyplývať zo skutočnosti, že ak súd rozhodne o žalobe o vypratanie, otázka platnosti výpovede z nájmu, a teda aj platnosti tej časti nájomnej zmluvy, ktorá upravuje výpovedné dôvody, bude mať v danom konaní povahu predbežnej otázky, ktorú súd síce posúdi a rozhodne o nej, avšak nie priamo vo výroku rozhodnutia. Toto tvrdenie žalobkyne považujú za nekvalifikované a nespôsobilé akokoľvek spochybniť závery mestského súdu. Podľa ich názoru, tá istá otázka, ktorá má mať povahu predbežnej otázky v konaní o žalobe na vypratanie, má povahu predbežnej otázky aj v tomto konaní o určovacej žalobe. O tom, či výpoveď z nájmu bola žalobkyni daná platne a účinne, by súd v oboch konaniach rozhodol rovnakým spôsobom, t. j. ako o predbežnej otázke. Inak povedané, v oboch konaniach by sa stav právnej neistoty založený totožnými skutkovými okolnosťami medzi totožnými sporovými stranami odstránil rovnakým spôsobom. Tvrdenie žalobkyne, že sa tak vie stať len v tomto neskôr začatom konaní, považujú za nezmyselné. Majú za to, že kľúčovým je právny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého: „V konaní o vypratanie pozemku vedenom tunajším súdom pod sp. zn. B2-29 C 29/2020, totiž bude súd riešiť ako predbežnú otázku, či nájomný vzťah trvá, resp. či bola nájomná zmluva platne ukončená. Konanie o vypratanie je súčasne konaním na splnenie povinnosti, a preto vytvára prekážku litispendencie pre konanie o určenie, či tu právo je. Pokiaľ žalobkyňa zastáva názor, že nájomný vzťah nezanikol a nie je daný dôvod na vypratanie nehnuteľnosti, môže uvedené tvrdiť ako procesnú obranu v konaní sp. zn. B2-29 C 29/2020.“ Dôvodili, že tento právny záver plne zodpovedá judikatúre najvyššieho súdu a je zrozumiteľný, logický a presvedčivo odôvodnený. Na správnosti tohto záveru nič nemení ani pokus žalobkyne tvrdiť, že v daných konaniach nie je splnená podmienka totožnosti ich predmetu z dôvodu, že žalovaní namietajú aj neplatnosť nájomnej zmluvy v časti, ktorá upravuje výpovedné dôvody. Platnosť výpovede sa totiž nedá posúdiť bez posúdenia platnosti nájomnej zmluvy v časti, v ktorej upravuje výpovedné dôvody, teda predmet konania nijako nerozširujú. Tým predmetom zostáva otázka, či žalovaní boli oprávnení vypovedať nájomnú zmluvu bez uvedenia dôvodu, teda či je táto výpoveď platná, ak áno, či je žalobkyňa povinná vypratať predmetnú nehnuteľnosť. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8 Cdo 125/2016 dôvodili, že rozhodujúcou okolnosťou je to, že žalobkyňa má možnosť namietnuť neplatnosť výpovede zo strany žalovaných a platnosť nájomnej zmluvy v časti upravujúcej výpovedné dôvody (a teda domáhať sa svojho práva nájmu) v konaní o žalobe na vypratanie a túto obranu v danom konaní aj uplatnila. Na záver považovali za nesporné, že všetky relevantné, skutkové a právne tvrdenia sporových strán týkajúce sa predmetu konania a zároveň všetky uplatnené žalobné návrhy v oboch konaniach vychádzajú z totožných skutkových okolností a majú spoločný základ vymedzujúci podstatu uplatnených nárokov, čo zároveň odporuje zásade hospodárnosti konania. Žalovaní v 1. a 2. rade navrhli odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať im náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške.

4. Ďalšie vyjadrenia sporových strán neboli podané.

5. Odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia pojednávania, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

6. Podľa § 159 C.s.p. začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

7. Prekážka litispendencie predpokladá totožnosť prejednávanej vecí. O totožnosť vecí ide iba vtedy, ak je totožný predmet a základ uplatneného nároku, ako aj subjekty, vystupujúce v právnom vzťahu. Predmet je vymedzený petitom žaloby, základ je určený skutkovými okolnosťami, ktorými je petit zdôvodnený.

8. V posudzovanej veci súd prvej inštancie postupoval správne, keď skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať (§ 161 C.s.p.) a správne dospel k záveru, že v danej veci je daná prekážka litispedencie, keď sa oboznámil so spisom Mestského súdu Bratislava IV (do 1.6.2023 Okresného súdu Bratislava III) vedeného pod sp. zn. 29 C 29/2020 (začatého dňa 6.4.2020) a zistil, že žalovaní v 1. a 2. rade sa v procesnom postavení žalobcov domáhajú voči žalobkyni v procesnom postavení žalovanej vypratania nehnuteľnosti parcelné č. XXXX v katastrálnom území Bratislava - X. B. z dôvodov, že v čase prevodu vlastníctva k uvedenej nehnuteľnosti boli predávajúcim Mestskou časťou Bratislava - X. B. ubezpečení, že nájomný vzťah so žalobkyňou platne skončil ku dňu 31.8.2019 a na nehnuteľnosti neviaznu žiadne dlhy, bremená, ani iné právne povinnosti. Okrem toho sa žalovaná ako žalobkyňa v konaní vedenom na bývalom Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 19 C 51/2019 domáhala voči Mestskej časti Bratislava - X. B. ako žalovanému, určenia neplatnosti výpovede. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 19 C 51/2019-48, zo dňa 24.10.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 9 Co 57/2020-143, zo dňa 25.3.2021, súd určil, že výpoveď žalovaného z nájmu pozemku parcelné č. CKN XXXX s výmerou 483 m² - záhrada, na V. ulici, evidovaného na liste vlastníctva č. XXXX, okres Bratislava II, obec BA - m. č. X. B., katastrálne územie X. B., je neplatná; žalovanému zároveň uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v plnej výške 100 %. Vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II sa žalobkyňa domáhala voči žalovaným v 1. a 2. rade určenia, že výpoveď z nájmu uvedeného pozemku je neplatná. Rozsudkom č. k. 18 C 7/2020-107, zo dňa 27.11.2020, Okresný súd Bratislava II určil, že výpoveď nájomnej zmluvy žalovaných doručená žalobkyni dňa 19.12.2019 z nájmu predmetného pozemku, je neplatná; zároveň žalobkyni priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Rozsudkom č. k. 9 Co 69/2021-192, zo dňa 29.12.2022, Krajský súd v Bratislave rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol pre jej neprípustnosť. Žalovaným v 1. a 2. rade priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

9. Odvolací súd zhodne so zisteniami súdu prvej inštancie zo spisu Mestského súdu Bratislava IV (predtým Okresného súdu Bratislava II) vedeného pod sp. zn. 29 C 29/2020 zistil, že žalovaní v 1. a 2. rade (tam v postavení žalobcov) sa voči žalobkyni (tam v postavení žalovanej) domáhajú vypratania predmetnej nehnuteľnosti. Konanie bolo na základe uznesenia súdu prvej inštancie č. k. B2-29 C 29/2020-159, zo dňa 18.10.2023, prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného rovnakým súdom pod sp. zn. B2-54 C 16/2023, teda konania o prejednávanej veci o určenie práva nájmu k uvedenému pozemku.

10. Nebolo možné stotožniť sa s námietkou žalobkyne v jej odvolaní, že v posudzovanej veci nejde o litispedenciu, nakoľko z uvedeného vyplýva, že v aktuálne prebiehajúcich konaniach ide o totožné subjekty právneho vzťahu, t. j. žalobkyne ako domnejšej nájomníčky pozemku a žalovaných v 1. a 2. rade ako vlastníkov dotknutého pozemku s tým, že v konaní o vypratanie nehnuteľnosti sú v opačnom procesnom postavení. Predmet konania logicky síce totožný nie je, avšak obe prejednávané veci (určenie práva nájmu k pozemku a vypratanie tohto pozemku) majú totožný skutkový základ, spočívajúci v rovnakých skutkových okolnostiach. O rovnakú veci ide vtedy, ak ide v neskoršom konaní o rovnaký nárok alebo stav, o ktorom už bolo začaté iné konanie a ak sa týka rovnakého predmetu konania a rovnakých osôb. Nie je pritom významné, či majú rovnaké osoby v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie (ak vystupujú v jednom konaní ako žalobcovia a v druhom konaní ako žalovaní). Nemožno súhlasiť s argumentáciou žalobkyne, že skôr začaté konanie o žalobe na vypratanie pozemku nie je spôsobilé odstrániť stav právnej neistoty medzi sporovými stranami a naopak tento stav je spôsobilý odstrániť len konanie, ktoré súd prvej inštancie zastavil. Podľa názoru odvolacieho súdu je nepodstatná skutočnosť, že ak súd v konaní o vypratanie nehnuteľnosti bude ako predbežnú otázku posudzovať platnosť výpovede, resp. platnosť časti nájomnej zmluvy čo do výpovedných dôvodov, nerozhodne o nej priamo vo výroku rozhodnutia, nakoľko aj sama žalobkyňa v svojej argumentácii uznáva, že táto otázka (i keď „len“ predbežná) bude predmetom súdneho prieskumu, ktoré vyústi v autoritatívne súdne rozhodnutie, ktoré odstráni žalobkyňou tvrdenú právnu neistotu vyplývajúcu zo zmeny vlastníctva pozemku v priebehu trvania nájomného pomeru. Odvolací súd zhodne s argumentáciou súdu prvej inštancie zastáva názor, že skutočnosť, že súd prvej inštancie prerušil konanie o vypratanie pozemku nie je dôvodom, pre ktorý by vo veci určenia práva nájmu k totožnému pozemku nemal konanie zastaviť, konanie o vypratanie totiž bude naďalej pokračovať.

11. Odvolací súd na základe uvedeného dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zastavil konanie, ktoré začalo neskôr, keďže zistil, že na Mestskom súde Bratislava IV prebieha spor

(pod sp. zn. B2-29 C 29/2020) podaním žaloby dňa 6.4.2020, ktorého skutkové okolnosti sú totožné ako v prejednávanom spore (sp. zn. B2-54 C 16/2023), ktoré začalo neskôr, dňa 6.4.2023, čím je daná prekážka začatej veci. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p., potvrdil.

12. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaní v 1. a 2. rade mali v odvolacom konaní úspech v celom rozsahu, z tohto dôvodu im odvolací súd priznal spoločne a nerozdielne (§ 511 a nasl. Občianskeho zákonníka) náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).